

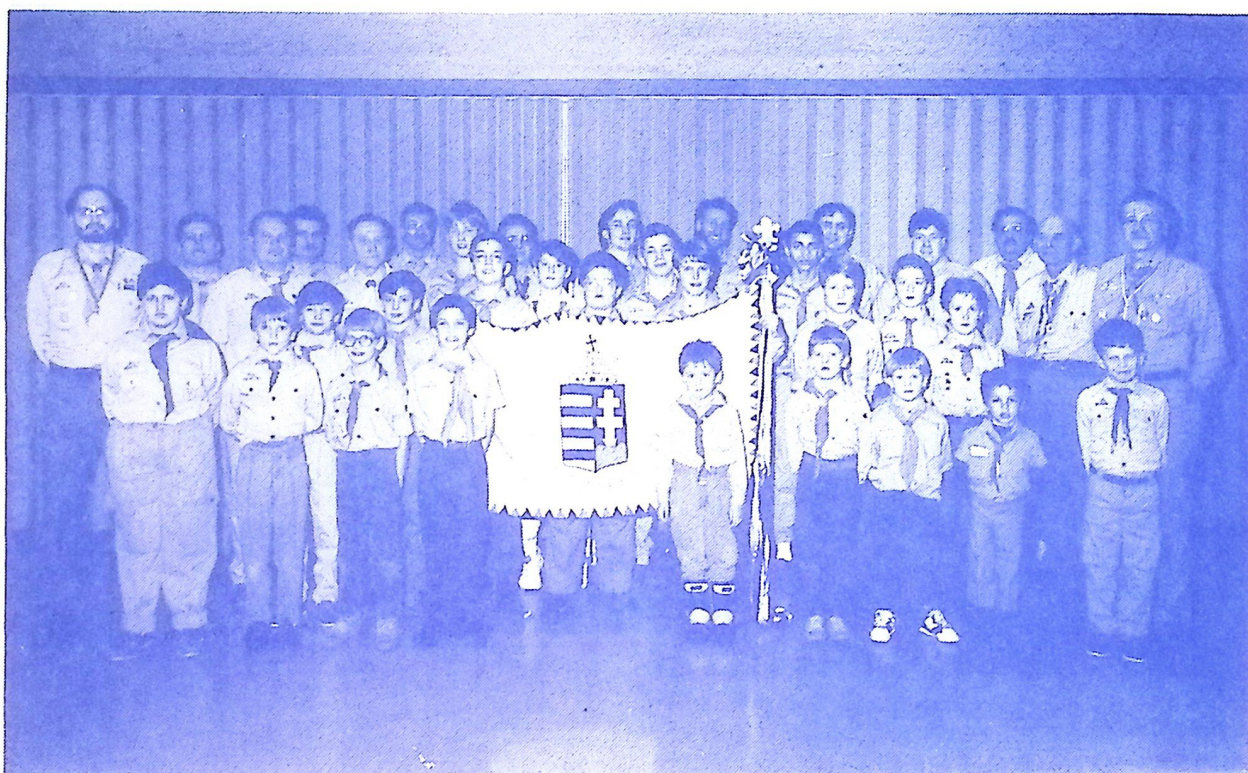
HUNGARIAN SCOUT MAGAZINE

MAGYAR CSERKÉSZ

XLIII. (66.) évf.

Vol. 43. (66.) No. 1-2.

1991., 1-2. sz.

A clevelandi 22. sz. Bessenyei György cserkészcsapat, amely ebben az évben ünnepli fennállásának 40 éves jubileumát. Gratulálunk és még sokáig tartó, további JÓ MUNKÁT kívánunk 22-es cserkésztestvéreinknek!

KÉPEK A TAVASZI AKADÁLYVERSENYRŐL (FILLMORE. 1991)

Mosolygó őr az I. korcsoportból.

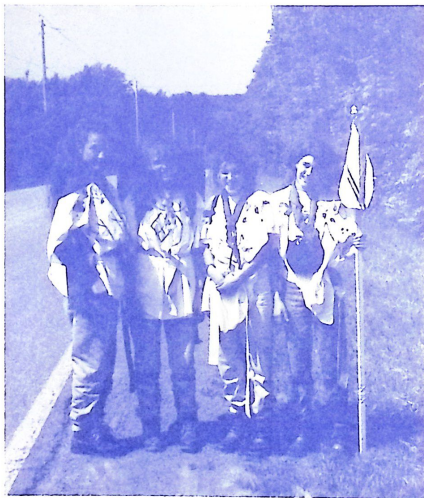
A Cserkész III. lányai.

A Cs. II-ből, két állomás között.

A Cs. II. egyik őrse a becslés állomásán.

A Cs. III-ból a garfieldi lányok őrse.

JELENTŐS VÁLTOZÁSOKAT HOZOTT
AZ IDEI KÖZGYŰLÉS

Április 20-án, szombaton de. 11 órai kezdettel tartotta a Külföldi Magyar Cserkészszövetség a folyó évre esedékes Közgyűlést Cleveland városában, az Amerikai Egyesült Államokban.

Az ülést a Cserkészinduló elénklésével és ft. dr. Ádám János S.J. imájával kezdték. Utána dr. Némethy György szöv. elnök megnyitója következett. Üdvözölte a megjelenteket kiemelve, hogy vannak köztünk olyanok, akik távoli vidékekről, sőt tengerentúlról érkeztek a közgyűlésre. Beszédében aztán hangsúlyozta, hogy a külföldi magyar cserkészet hosszabb életű már külföldön, mint Magyarországon volt születésétől a feloszlásáig. Negyven évvel ezelőtt már megjelentek csapataink minden világrészen. Most, hogy újra működnek Magyarországon a cserkészcsapatok szárai, a mi kötelességünk a befelé fordulás, az igazi cserkészlélek kialakítása.

A tanácskozás alaphangját Bodnár Gábor üv. elnök, mint következő felszólaló, ezzel adta meg: „...külföldi cserkészetünk elérte a csúcst és túlhaladt a zeniten... Siránkozni viszont hiba lenne. Természetes folyamattal állunk szemben... Számkunk megfogytakozott a diasporákban. Ám akik vannak és tartják magyarságukat, most már több áldozatot hoznak eszményeikért”.

Foglalkozott az üv. elnök a világcserkészet mai helyzetének néhány jelenségével. Először is megemlékezett Baden-Powell-nak, a cserkészet alapítójának özvegyéről születése 100. évfordulóján. Olave aszszony tette igazán életerőssé a leánycserkészetet. A nagyon konzervatív brit leánycserkészet nyolc évtized után most tervez először nagyobb reformot, mert náluk is létszámkrízis van. Az amerikai cserkészet is fogyó tagállományát észlel. Fiatalabb Eagle Scoutjaikat próbálják mozgósítani, ezzel friss vezetőket adni a cserkészetnek. Új cserkészkönyvet is adtak ki, csupa színes fényképpel és időszzerű témákkal a próbarendszerben. A könyvnek egyik figyelmet érdemlő megállapítása: „A cserkész meg most is lehet megbízható, bátor és tisztességtudó, de a mai világ nem buzdítja sem takarékoságra, sem lelki tisztaságra.” A Szovjetunióban az ifjú kommuniszták lapja is foglalkozott már a cserkészmozgalommal. Közben újra megalakult, 70 éves tilalom után, az Orosz Cserkészszövetség, amely 1909-ben a világon másodiknak jött létre az angol szövetség mögött.

Mint általában ismert, Magyarországot ez év tavaszán fölvetették a Világszervezetbe. Párizsban volt a kongresszus, amelyen a magyar küldöttség dr. Sur-

ján Lászlónak, a Magyar Cserkészszövetség elnökének vezetésével jelent meg.

„Szlovákiában a Kárpát-medence magyar cserkészetének legígéretesebb hajtása gyönyörködött bennünket — mondotta Bodnár Gábor. — Tisztelettel figyeljük összetartásukat. Nagyra becsüljük fiataljaink páratlan lelkesedését, jövőbe vetett töretlen hitét.” Gondjaik természetesen vannak. Gyanakodva nézi kibontakozásukat a szlovák nacionalizmus! Csapataik száma azonban növekszik.

A romániai magyar cserkészek a múlt év májusában hozták létre szövetségüket, amelyet törvényesen be is jegyeztettek a bíróságon. Októberben mégis jöttek már a rossz hírek, mert a román hatóságok (ott is a nacionalista túlzók nyomására) érvényteleníteni akarták az engedélyt. A Romániai Magyar Cserkészszövetség azonban ettől függetlenül megtartotta Közgyűlését, és kész a harcra léteért.

Tavaly azt terveztük, hogy ausztriai tisztképző táborunkban a Szlovákiából és Erdélyből érkező jelöltek mellett lesznek kárpátaljai magyarok is. Ez akkor nem sikerült, de az idén a Gödöllőn tartandó táborban már ők is ott lehetnek, sőt remény van rá, hogy a Vajdaságot is képviselhetik néhányan.

Ezt a körképet befejezve az üv. elnök kiemelte: „Érzitek, milyen misszió, milyen küldetés kéri kezűket megfogni, feléjük nyúlni, számukra vezetőket képezni, nekik könyveket, irodalmat biztosítani?”

Külön szólt Bodnár Gábor a magyarországi cserkészetéről. „Rendkívül nehéz helyzetben, hatalmasat fejlődött az elmúlt két év alatt, bár az átalakulásban levő ország ezernyi gondjában osztozik” — mondta. Hazai források szerint a biztató látszat nem a teljes valóság. Több a lelkesedés, mint a hozzáértés. Kevés még a jól képzett vezető, mert az igény sokkal erősebb a cserkészet iránt, mintsem ki lehetne elégíteni. Ez a helyzet tette számunkra parancsolóvá, hogy a vezetőképzésben segítsük meg a hazai Magyar Cserkészszövetséget. Több mint másfélszáz lelkes fiatal vezetőt képeztünk ki Magyarországon számára, akik gondos terv szerint munkálkodva a vártnál jobb eredményt értek már el. (A csapatok száma pedig már kb. 300!)

— Háromlépcsős vezetőképzésről számolhatok be — mondta Bodnár Gábor. Első lépcsőként 26 ember szerzett Fillmore-ban tiszti képesítést (1989-ben). Ezek a második évben már beosztott előadóként működtek Eibisbergben. Most a harmadik esztendőben ők az egyes témacsoportok vezetői, előadói...

(Folytatás a 4. oldalon.)

(Folytatás a 3. oldalról.)

Alakulóban van a hazai vk.-csapat. Ezzel szerepünk véget ér. Ezután teljesen önállóan, bekapcsolódásunk nélkül végezhetik munkájukat.

1991-ben két nagy megrázkóztató teszt próbára magyarországi testvéreink felkészültségét. Júniusban a Magyar Református Világtalálkozó keretében rendeznek nagytábort Debrecen közelében. A másik nagy szervezési erőpróba a pápa magyarországi látogatásakor lesz augusztusban, amely alkalommal több szerep vár cserkészektől. A jövő évben pedig a második Nemzeti Nagytábor várja az új cserkészeket a Magyarok Világkongresszusával kapcsolatban.

Ezután tért rá Bodnár Gábor a külföldi magyar cserkészet helyzetének és jövőjének taglalására. Először is hangsúlyozta, hogy teljesítettük vállalt kötelezettségeinket az elmúlt két évben is. Itt emelte ki, hogy már csaknem teljes a nemzedékváltás. Nagy eseményeket, mint pl. a 80 éves jubileumi nagytáborokat már csaknem mindenhol a fiatalok szervezték és vezették. És noha túljutottunk — mai megítélés szerint — külföldi teljesítő képességünk tetőpontján, csüggedésre nincs okunk, mert akik maradtak, azok kipróbált, áldozatos magyarok. Anyagi helyzetünk szilárd, sőt javul, ezért vállalhatalunk növekvő feladatokat. Amíg Magyarországon kölcsönösen, anyagilag talpra nem áll, a mi kiegyensúlyozottabb helyzetünk felelőssé tesz bennünket irántuk is, akik otthon cserkészkednek.

Ezután arról volt szó, hogy a külföldi Magyar Cserkészszövetség érvényteleníti a magyarországi, 1990/91-es rendszerváltozás előtti, kapcsolatokat tiltó rendelkezéseit, sőt baráti kapcsolatokat teremtésére buzdít csapatokat és egyeseket hazai cserkészekkel. Egy fontos körülmény van: a hazai Magyar Cserkészszövetségnek tudnia kell minden külföldi magyar cserkész nyilvános szerepléséről; esetleges vk.-táboron való közreműködéséhez pedig a külföldi illetékesek engedélye is szükséges!

Itt említette az ü.v. elnök, hogy „az IB névváltoztatási javaslatot terjeszt a Közgyűlés elé. A jövőben Külföldi Magyar Cserkészszövetség legyen a nevünk. Ez nem csupán gesztus... Amikor átadjuk a hazaiaknak a számukra eddig őrzött nevet, egyúttal világossá tesszük a képet. Ők otthon, mi külföldön kötelezzük el magunkat Isten, haza, embertársak és a magyarság szolgálatára”. Néhány számadatot sorolt fel a hazai cserkészet érdekében tett szolgálatainkról. Több mint 30 000 cserkészkönyvet adtunk ki az otthoni cserkészet legszükségesebb irodalmának pótlására, amíg saját könyveik majd elkészülnek. „Az otthoni cserkészet végzetes vezetőhiányát felmérve, előbb 26 tisztelet, 25 segéd tisztelet, valamint 33 őrsvezetőt képeztünk ki egyrészt Filmore-ban (USA), részben Eibisbergben (Ausztria), majd 1990-

ben újból Eibisbergben 76 cserkész tiszteletet; összesen 150 vezető kapott képesítést. Ez utóbbi alkalommal hazai résztvevők mellett a szlovákiai és romániai magyar cserkészszövetségek tisztjelöltjei is jelen voltak.” Egyéb anyagi segítségünket is számítva, több mint 100 000 dolláros költséggel támogattuk a Kárpát-medence magyar cserkészetének talpraállítását. Ilyen összeget a saját erőnkől nem tudtunk volna összehozni. „Hálás szívvel mondok köszönetet — emelte ki Bodnár Gábor — a külföldi magyar társadalomnak ifjúságunkat támogató, példás áldozatvállalásáért, amellyel a Kárpát-medence magyar ifjúságáért folytatott küzdelmünket segítette.”

Néhány statisztikai adat következett. Négy világ-rész 12 országában 81 csapatunk működik 12 körzetben, azokat összefogva 5 kerületben. További 7 országban vezetnek cserkészeket magyarok, még Japánban és Rodéziában is.

Létszámunk:

igazolt cserkész tisztek	842
tagdíj-fizető, támogató öregcserkészek	634
fiú-, leány és kiscserkészek	
(mindkét nemből)	3396
idősek, nem aktívak, nyugdíjasok,	
tagságukat tartók	147

Összesen: 5019

Erőnk még mindig, a lassú fogyás ellenére — változatlan. Intézményeink szaporodnak. Az elmúlt két évben három szép „cserkészalkotást állítottunk a gyengülő külföldi magyarságról panaszkodók elé”. Cserkészparkunk létesült Ausztriában, Melbourne közelében. Az I. kerület (Európa) cserkészparkja is valósággá vált. Több mint két évtizedig dolgoztak, agitáltak érte, akik hosszú távra tervezték. A cleve-landi cserkészházat (roverothont) szintén hosszú tervezés, előkészítés teremtette meg.

A három itt említett intézmény közel fél millió amerikai dollár ingatlanvagyon-gyarapodást jelent.

Az ügyvezető elnök megemlékezett még a világszerte tartott tiszti konferenciákról és tiszti gyűlésekről, majd arról, hogy a külföldi magyar cserkészet történetének megírásához az anyaggyűjtés folyik. Kiemelte még, hogy Szegeden, a Móra Ferenc Múzeumban májustól őszi kiállítás lesz, csak rólunk, a külföldi magyar cserkészekről. Röviden szó volt még ösztöndíj-alapunk módosításáról. Az új cél külföldi tisztjelöltek fillmore-i tanulmányútjának elősegítése. Egy másik megjegyzés a többiek által kívánt szerkezeti változásokkal való kapcsolatos. A terv az ü.v. elnök szerint szétforgácsolódásokhoz vezetne. Inkább megfelelő embereknek a felelősségteljes helyekre való állítása legyen a cél.

(Folytatás a 10. oldalon.)

AKADÁLYVERSENY FILLMORE-BAN, 1991. MÁJUS 25-26.

350 cserkész részvételével, ragyogó időben kezdődött el az idei fillmore-i akadályverseny, melynek témája Szent László király volt. Lengyel Dénes „Régi magyar mondák” című könyvéből tanulmányoztuk a Szent Lászlóról szóló mondákat.

Már a zászlófelvonásnál kitűnt, hogy itt bizony komoly csatározásról lesz szó, és hogy mindenki rendkívül komolyan vette a kunok elleni hadjáratot. A Cserkész I. korosztály versenyzői gondosan elkészített, nehéz harci sisakban jelentek meg a zászlónál, mert sosem lehet tudni, hátha már az altábor és a zászlótér között kunok leselkednek. Aztán természetesen egész nap a fejükön maradt a nehéz sisak. Ebben vonultak akadálytól-akadályig a pályájukon. S talán a legnagyobb akadályt a pálya végén a legalább két kilós, a nagy hőségben fejükhez nőtt sisak eltávolítása jelentette.

A Cserkész II. pályájának résztvevői komoly dektív-munkát végeztek. Megtudtán ugyanis, hogy Szent László katonái közül egy a király életére tör. Ennek a gaffickónak a kiletét próbálták kinyomozni a pálya folyamán, hogy a végén majd figyelmeztethessék László királyt a veszedelemre és így megmentsék életét.

A Cserkész III. pályán regösökkel találkoztunk, akik arról vittek hírt az ország népének, hogy László király nagy csatában megverte a kunokat. Természetesen gyalog tették meg az utat a regösök Kalocsa-Szabadka—Kecskemét—Fejérvár útvonalon. Közben boldog-boldogtalant megsegítettek. Süttöttek kenyeret a süketnéma házaspárnak, bekötötték egy kalocsai asszony megégett kezét, mentőcsomóval lehoztak egy sérült harcost a fáról. Ha kellett, nyilaztak, koldusnak alamizsnát osztottak s azok az őrsök, amelyek nem estek út közben a pestisjárvány áldozatául, egy egész sereg sebesültet részesíthettek elsősegélyben útjuk végén.

Este azután minden altábor békésen elfogyasztotta a hagyományos gulyáslevest, majd tábornőtűzhöz ült, hogy tovább folytassa a Szent Lászlóról való emlékezést. Ebben az évben kísérletként nem egy nagy közös, hanem három kisebb tábornőtűzet tartottunk altáboronként. Úgy tűnt, hogy az altáborok remekül beépítették a tábornőtűzet programjukba.

Az egyes pályák parancsnokai: Karikó Lillian est., Cserkész I., Vajtay Péter st., Cserkész II. és Szentkirályi Endre est., Cserkész III. voltak. A verseny-őrsöknek az akadályverseny végén benyújtott véleményéből kitűnt, hogy minden pályán jól érezték magukat a cserkészek és sok élményben volt részük. Gratulálunk az előkészítőknél!

Tamoga Istvánné, Éva est.

Az 1991-es évi pünkösdi akadályverseny eredménye

I. korcsoport — elérhető legmagasabb pontszám 262.

Fiúk:

5. sz. csapat Zebra őrs, New Brunswick, NJ, 170 pont.
27. sz. csapat Kobra őrs, Hamilton, Ont., 169 pont.
14. sz. csapat Róka őrs, Cleveland, OH, 146 pont.

Lányok:

59. sz. csapat Tátika őrs, Hamilton, Ont., 182 pont.
41. sz. csapat Tavirózsa őrs, New Brunswick, NJ, 180 pont.
37. sz. csapat Vadrózsa őrs, Montreal, Que., 168 pont.

II. korcsoport — elérhető legmagasabb pontszám 280.

Fiúk:

20. sz. csapat Hód őrs, Torontó, Ont., 260.5 pont.
5. sz. csapat Kígyó őrs, New Brunswick, NJ, 246 pont.
7. sz. csapat Csodaszarvas őrs, New York, NY, 229 pont.

Lányok:

41. sz. csapat Margaréta őrs, New Brunswick, NJ, 239 pont.
59. sz. csapat Harangvirág őrs, Hamilton, Ont., 238 pont.
34. sz. csapat Vadrózsa őrs, Cleveland, OH, 216 pont.

III. korcsoport — elérhető legmagasabb pontszám 2500.

Fiúk:

20. sz. csapat Vadmacska őrs, Torontó, Ont., 2108 pont.
14. sz. csapat Sas őrs, Cleveland, OH, 2055 pont.
5. sz. csapat Holló őrs, New Brunswick, NJ, 1783 pont.

Lányok:

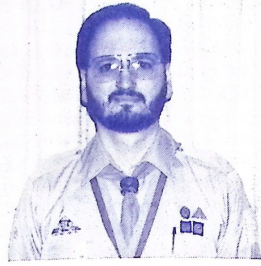
46. sz. csapat Dodó őrs, New York, NY, 1936 pont.
41. sz. csapat Cikória őrs, New Brunswick, NJ, 1885 pont.
42. sz. csapat Tavirózsa őrs, Torontó, Ont., 1809 pont.

Gémes Istvánné csest.

VEZETŐI KÉPEK

Horváth Mihály csest.

A cserkészek Rékának ismerik, mert amikor írni kezdett cserkészlapjainkban, leánykori nevének két-két betűjét ötvözte össze az aláírásul használt Ré-ka szóban. Nevezzük hát mi is Rékának!

Magyarországon született, és családjuk a második világháború utáni nagy kivándorlással 1947-ben került Brazíliába. Réka ott lett cserkész 1951-ben, a Sao Paulo-i Dobó Katica csapatban. Mivel ő volt a legidősebb a lányok közt, egyszerre őrsvezető lett.

1968-ig élt Brazíliában, közben férjhez ment Gémes István evangélikus lelkészhez és három fiúk született. Hogy gyermekeit nevelhesse, átmenetileg abbahagyta a cserkészkedést. Később Európába költöztek, mert férje Észak-Németországban kapott pasztorációs munkát, ahol magyarok nem is voltak. 1972-ben kerültek Stuttgartba, ott már magyar lelkeség vezetésére, és Réka a cserkész munkát is folytathatta.

A későbbi években mint kiscserkészvezető vált ismertté, bár vezetői munkáját nem a kiscserkészletben kezdte. Többször volt leányőrsvezetői tábor parancsnoka, sőt a regös munkából is kivette részét már Sao Paulóban, hiszen a külföldi magyar cserkészlet regösmozgalma ott kezdődött. A kiscserkészvezetői szerepet Panni húgától vette át. Fillmore-i mintára ők is rendeztek Argentínában 1965-ben, a júliusi „téli” táboron kiscserkészvezetői tanfolyamot, egyelőre segédtsztkorú jelöltekkel. Réka azóta is, Európában is kivési részét a vezetőképzésből.

A kerületi parancsnokság váratlanul érte. Nem is szívesen vállalta, mert problémákat is kapott vele. Előtte a cserkész munka nagy részt kerületi alapon folyt Európában. Réka azonnal a csapatmunkára helyezte a súlyt. Mint mondta, jobban örül, ha egyes csapatok rendeznek valamit, ha kevesen vannak is, mert ez vezetőknek, cserkészeknek egyaránt nagyobb élmény, és a fiatalok egyéniségének fejlődését is segíti.

Amikor átvette a kerület vezetését, akkor történt éppen a kárpát-medencei „nyitás”. A fiatalok Nyugat-Európából azóta is lelkesen járnak Magyaror-

Horváth Mihály 1959. június 6-án született a „legnagyobb magyar falu”, Cleveland (Ohio állam, USA) keleti oldalán.

Nyolc évesen, 1967 őszén lépett be kiscserkész-ként a 22-es csapatba, és ma is büszke rá, hogy más csapatnak nem is volt tagja soha. Amikor néhány évig Iowa államban élt, akkor is úgy tervezte látogatásait szülővárosába, hogy találkozhasson cserkész-pajtásaival. Minden barátja magyar cserkész.

A Buckeye környékén nőtt fel, ahol szinte mindenki beszél magyarul. Nyolc évig járt a Szent Margit magyar egyházközség iskolájába, ahol akkor még magyar apák is tanítottak. Sajnos, az iskola azóta megszűnt. Családjuk később kiköltözött a városból, de Misi bejárt csapatába cserkészfoglalkozásokra.

A középiskola után az Ohio University-n rádió-, televízió- és sajtószerkesztő nyert diplomát, amellyel Iowa állam egyetemén mint reklámfőnök és sajtó-előadó helyezkedett el. Feleségül vett egy clevelandi magyar cserkészlányt, Gráber Jutkát. Pár évre rá apósa meghívta Misit családi üzemébe dolgozni. Szívesen tért vissza feleségével szülővárosukba, hiszen mindig volt honvágyuk. Ma mindketten id. Gráber István üzemében dolgoznak, Misi a minőségi osztály vezetője. Már két kisgyermekük is van, fiúk három éves, kislányuk 1991 áprilisában született.

Misi sohasem hagyta abba a cserkészkedést, hiszen társaiban jó barátokat, parancsnokaiban példaképeket talált. Azt mondja, hogy legtöbbet 10 és 20 éves kora közt id. Simonyi Viktortól és vezetői gárdájától tanult. Mára felnőtt közéjük, sőt 1986 óta mint a csapatnak sorrendben tizedik parancsnoka szerepel. Csapata ebben az évben ünnepli fennállásának 40 éves jubileumát!

Horváth Mihály szép és sikeres munkáját felelteti is elismerik. Többször volt a fillmore-i akadályversenyek parancsnoka, és 1990-ben az oronói jubileumi táboron a Fiú III. altábor. A Közgyűlés 1987-ben az Intéző Bizottság póttagjává választotta, 1989 óta pedig rendes tagja az IB-nek. 1990 augusztusában megkapta a Külföldi Magyar Cserkészszö-

(Folytatás a 7. oldalon)

JUBILEUMI CSERKÉSZTÁBORUNK BRAZÍLIÁBAN

A Magyar Cserkészszövetség alapításának 80. évfordulója alkalmából a dél-amerikai körzetek jubileumi táborát Brazíliában tartották meg.

Az argentinai magyar cserkészek először, tömegesen, 1971-ben indultak neki a Buenos Aires és Sao Paulót elválasztó 2500 kilométeres hosszú útnak. Akkoriban Campos de Jordában volt a tábor. 1981-ben a Santa Rosa-i bencés kolostor környékén táboroztak, és most, 1991-ben pedig Mogi-Mirim városka környékén, nem egészen 200 km-re Sao Paulótól. Ennyi év alatt természetesen a brazilai magyar cserkészek is voltak több ízben Argentínában: 1976-ban Martin Garcia szigeten, 1984-ben a Steffan tó partján, Barilochéhoz közel. 1987-ben feledtön, Uruguayban, La Esmeralda vidékén voltak a táborok.

A buenosi csoport, Erdős Géza omnibuszával, december 29-én indult a Cserkészházból. Másnap délelőtt a San Ignacio-i jezsuita missziók több évszázados romkertjében és délután az Iguazu vizesésnél négyórás pihenőre álltak meg. Szilveszter délután, kb. ötven órai utazás után, érkeztek meg a Szent Imre Kollégiumba. A Sao Pauló-i magyar családok, akik a tábor előtt és után is, a hagyományos magyar vendégszeretet jegyében bőségesen elláttak mindenkit, már alig várták őket. Alig maradt idő egy kicsit aludni és megfürdeni, mert este mindenki hivatalos volt a Sao Pauló-i Magyar Házba szilveszteri mulatságra, amely természetesen a hajnali órákban fejeződött be.

Január elsején félig kialudva indultak két napra Rio de Janeiroba. Ott Dömtörök kalauzolták a csoportot a Corcovado kilátóig, az Ipanema strandig

(Folytatás a 6. oldalról.)

Gémes Istvánné

szágra segíteni, ezzel sajnos háttérbe szorítva a saját csapataik munkáját.

Tervek? — Felelősségre nevelés, a csapatok érettebbé válásának elősegítése. Új kezdeményezések a tisztai konferenciákon, mint a már bevált csapatparancsnoki megbeszélés, mert szükséges a programok egyeztetése, és bizonyos nevelési problémák megvitatása.

Horváth Mihály

vetség legmagasabb kitüntetését, a Teleki érmet. Társadalmi elismerésben is részesült: a Vitézi Rend felvette Nemzetvédelmi Tagozatába.

Tervei? Folytatni kívánja a cserkész munkát és magyarnak nevelni a következő nemzedéket is. Közben visszavinni a fiatalokat a város házirendegből a természetbe.

és a város egyéb nevezetes látnivalóihoz. A Cukorsüveg csúcsáról megtekinthető kivilágított metropolisz fantasztikus látványával búcsúztak a várostól, valószínűleg a tíz év múlva megint Brazíliában rendezendő jubitáborig.

Pénteken kezdődött a tábor. A cserkészeket három altáborban helyezték el. Erdőlvén (Erdély régiesen) a leánycserkészek laktak. A 24 leány parancsnoka Bálint Irén (Inci) volt, és mint beosztott vezetők Antal Éva, Gyuriczáné B. Emese, Nagy Buba és Pataky Valéria segítettek. Somogyországban 34 cserkészfiú tartózkodott, élükön Szabó Gergely parancsnokkal, Biancó Frédi, Haynal Attila és Szabó Mátyás segédtsztkokkal. A roverscerkészek Maros-szög altáborban tömörültek. 14 lány és 8 fiú Haynal Edith parancsnoksága alatt. Kisegítőként Fóthy Zsófi (Tuku) és Szilvássy Lőrinc dolgoztak.

A konyha igen kemény és fárasztó tennivalóit Anyos páter és Szabó Csaba vállalták, Lepine Bea, Kiss Imre és felesége segítségével. A műszaki csoportban Ország István, Őri Kovács Kornél, Piller Gida és Tóth Miklós szorgoskodtak fáradhatatlanul.

A táborparancsnok Zaha Sándor volt és helyettese Pillerné T. Éva. Közreműködtek még a tábori törzsből: Besterné F. Ági, ifj. Pillerné T. Eszti, Kokroné V. Edit, Nagy Mihály és Szalay András. Vendégek voltak Észak-Amerikából: Némethy K. Judit és P. Ádám János S.J.

A Mogi-Guazu folyó mentén fekvő Fazenda Mata da Chuva, amely magyar tulajdon és mintagazdaság, adott helyet a cserkész tábornak.

A hagyományos brazil-argentin futballmeccset egy másik fazendán, a Sete Lagosban játszották, amely ugyancsak magyar családnak a birtokai közé tartozik. Az idén az argentin csapat 6-0 eredménnyel súlyos vereséget szenvedett.

Több napot vett igénybe a szellemi vetélkedő. Versenyei közé tartozott a szavalás, mesemondás és népdalverseny.

A tábor tüzérek minden alkalommal hol tréfásan, hol komolyan közelebb hozták a cserkészekhez a nemskóra 1000 éves Szent István országának nagyon sok részletét.

Így volt utolsó este is, amikor búcsúzóul a tábor alatt előadott legjobb számok és tréfák ismét a közönség elé kerültek.

Tábor után volt alkalom Sao Paulo várost meg nézni, a tábor alatt megismert barátokkal összejönni és mulatni.

Ezúttal is sirás közepette indult vissza a busz. De abban a reményben, hogy a vezetőképző táborban ismét találkozunk.

Ifj. Zaha Sándor

MAGYAR JAMBOREE VOLT AUSZTRÁLIÁBAN

Az ausztráliai jamboree-ről: a fiúk ünnepi menete.

Az ausztráliai jamboree-ről: a lányok ünnepi menete.

1991. január 8. és 16. között tartották meg az ausztráliai magyar cserkészcsapatok Szent Istvánról elnevezett közös táborukat, a 7. Ausztráliai Magyar Jamboree-t.

A tábor helyül a melbourne-i csapatok tulajdonát képező „Sárköz”-nek becézett és Rauch Károlyról elnevezett Cserkészparkot választották, mely a felső Yarra folyó völgyében, hatalmas hegyektől övezett, dombos-területen van, közvetlenül a folyó partján, erdőktől körülveve. (Kb. 80 km-re Melbourne-től észak-keletre.)

A tábor jelmondatául a Szent István-legendából vett híres szavakat választották: „Ha Isten velünk, ki ellenünk?” — a tábor céljául pedig: „Hogy együtt építsük Szent István országát!” Mindkettőt hiánytalanul teljesítették!

A reggeli zászlófelvonások, az esti zászlófelvonások, a közös étkezések imái, az ökumenikus istentisztelet, amelyet ft. Kiss János és nt. Burián Tamás

mutattak be közel félezer cserkész, hozzátartozó és vendég előtt, mind az Istenbe vetett hit erős bizonyítékai.

A magyarországi cserkészet képviselői is részt vettek a táboron, Bodnár Gábor üv. elnök beszámolójából pedig kitűnt, hogy több ezer cserkészkönyvvel és több mint száz vezető kiképzésével járult eddig hozzá a Külföldi Magyar Cserkészszövetség az otthoni cserkészmunka eredményes megindításához. Mi ez, ha nem Szent István országának építése?

De építették cserkészeink Szent István országát a tábor minden egyes napján, mert a porták, hadijátékok, akadályversenyek mind erre a témakörre voltak építve, megszemélyesítve a kor minden jelentős alakját.

Az esti tábortűzek az Alföldet, a Dunántúlt, Erdélyt, Szent István országának részeit mutatták be a magyar történelem keretében. E tábortűzek igen népszerűek voltak.

Ökumenikus tábori istentiszteletre készülnek a gumifák árnyékában az ausztráliai magyar jamboree-n.

Az 52. sz. Hollás Mátyás cserkészcsapat az ausztráliai magyar jamboree-n.

A táborparancsnok: Kovássy Marianne cscst. és helyettese: Weber Elek cscst., valamint az „Esztergom” leány- és a „Székesfehérvár” fiúaltábor parancsnokai: Weber Zsuzsa st. és Cserhalmi Ottó cscst. mindent megtekintett a jamboree sikere érdekében. A gyermekek arca sugárzott a boldogságtól és megelégedettségtől. Igazán jól érezték magukat a táborban, ahol a napi munkán túl volt elég idő a játékra, fürdésre és szórakozásra is.

Persze a jamboree sikeréhez hozzájárult a kitűnő ellátás is, amit a melbourne-i cserkészszülők nyújtottak. A tábortörzs magját képező „Korvina” csapat tagjai mindenütt ott voltak, ahol segítségre volt szükség. A cserkészeknek kiosztott több száz jutalomtárgy készítésétől kezdve a Szent István mondakör jeleneteinek meglevenítéséig mindenből kivették részüket.

Hát a „MUSZ”-osok! A tábori munkaszolgálat legény- és öregcserkészei Markovics Gyurival az élén, akik a táborépítés előkészületeit, a szállításokat és a később felmerülő kisebb-nagyobb műszaki nehézségeket könnyedén, mosolyogva oldották meg.

„RAGYOGVA FÉNYLIK MÁR A NAP...”

Melyikünk nem volt még olyan táborban, ahol a sátor mélyén átkuporgott éjszaka után (mert öreg sátrunk beázott, aludni nem tudtunk) fel ne hangzott volna a szokott időben az „Ébresztő, fel!” vezényszó, majd mindjárt a „Reggeli tornára sorakozó!” — Erre kimásztunk esőköpenyben, gumicsizmában, fáradtan, álmatlanul.

Parancsnokunktól függött, hogy az adott helyzetben tornászunk-e vagy csak ácsorgunk, amíg jött az újabb sipjel és vezényszó: „Zászlófelvonásra sorakozó!”

Mivel valamikor cserkészek voltunk (és tudjuk, hogy feljebbvalóinknak „jó lélekkel és készségesen” engedelmeskednünk kell, eső, sár nem számított), egyszerre lépve megindultunk, hogy a szokott módon körbeálljuk a zászlót, amely ázottan lógott a rúd tövéből, hogy felhúzzuk. Miután az is megtörtént, hallottuk az „Imához, sapkát le!” vezényszót, mert ha zuhog is az eső, ha a világ öszedől is, „az élet megy tovább”.

A reggeli ima — szertartásaink szerint — a reggeli himnussal zárul: „Ragyogva fénylik már a nap...” És akkor, cserkésztestvérem, észreveszed, hogy legkedvesebbik pajtásod rád kacsint, majd gúnyos fintorral az ólomszürke égre sandít: „Szép kis ragyogás!”

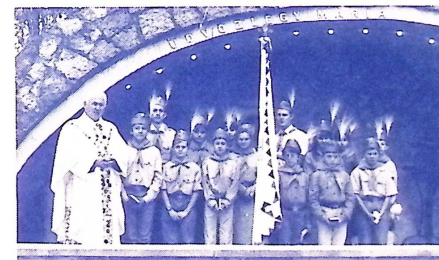
Ilyenkor szeretném mindig ezt kiáltani: — Igenis, vedd tudomásul, hogy a nap ragyogva

A cserkészpark gondnoki teendőit ellátó Pálos István cscst. a 6. cserkésztestvér szellemében vigyázott a park növényeire, fáira, állataira, madaraira. Emellett munkaszolgálatosaival állandóan javíttatta és csinosította a tábor.

Gondolom, az ausztráliai IV. kerület parancsnoka, Hevesi Nagy Tibor cscst., valamint Bodnár Gábor cscst., a Szövetség üv. elnöke megelégedéssel távoztak a jamboree-ről. Úgyszintén a „veterán” kerületi parancsnokok, Rauch Károly cscst. és Kardos Béla cscst., a Szövetség tb. elnökei is, akik több évtizedes munkájuk eredményét látták kivirágogni az árnyas fák, a csörgedező Yarra folyó, a kookaburák nevetése és az égen feltűnő Dél Keresztje társaságában.

Egy távoli földrészen, igaz magyar szívvel és szellemiséggel, közös akarattal, az otthoniakkal együtt építjük újra Szent István országát... Ez az igazi cserkészeknek való munka! „Ha Isten velünk, ki ellenünk?”

(K.B.)

Magyarországról: a 989. sz. Szt. Márton cserkészcsapat Petőfiátszálláson 1990-ben, Kátai Géza atyával. (Geréby Jelv., Cleveland.)

(Folytatás a 4. oldalról.)

mert eddigi sikereink folytatását ők biztosíthatják további pontos adminisztrációval, alapos szervezéssel és sikeres gazdasági irányítással. — Legvégén a két utolsó év cserkészhalottaira emlékezett az ü.v. elnök, akiről a Magyar Cserkészben rendre megemlékeztünk.

Dr. Grynacus Péter szövetségi vezetőtiszttel azt hangsúlyozta, hogy állandóan előttünk lebeg a cél: munkánk szüntelen javítása, új vagy eddig nem hangsúlyozott módszerek alkalmazása, kiépítése, terjesztése. Beszámolt a készülő és a közeljövőre tervezett segédkönyvek és más kiképzési anyag kiadásának várható rendjéről. Az új fiú- és leánycserkész-könyvek sorozatainak szövege nagyobbbrészt túl van az ismételt lektoráláson, mindegyik rövidesen megkapja végleges formáját, elsősorban a nagyon hiányzó leánycserkész-könyvek.

Beszélt a vezetőtiszttel a szövetség és a kerületek közeljövőbeni nagyobb rendezvényeiről és megmozdulásairól. Kérte a fiatalabb vezetők, hogy vállaljanak részlefeladatokat a közös munkából.

Némethy Kesseri Judit vezetőképző vezetőtiszttel azzal kezdte jelentését, hogy 1990-ben, mivel jubileumi év volt, nem rendeztünk központi vezetőképző tábort. A többi kerületekben folyt a vezetőképzés.

Azután arról beszélt, hogy a vk-táborok résztvevőinek létszáma csökken. Az utolsó 10 évben 20%-ra tehető a hallgatók létszámának apadása. Ennek legfőbb okát a dél-amerikai és ausztráliai bevándorlások megszűntében látja.

Vannak örvendetes eredmények is, ilyenek azok a táborok, amelyeket a Kárpát-medence új magyar cserkészetenek vezetőjelöltjei számára rendeztünk. 1989-ben még csupán Magyarországról érkezett Fillmore-ba 26 tisztjelölt, a múlt évben már 76 tisztet képeztünk ki Ausztriában, magyarországiak mellett felvidékieket és erdélyieket is.

Itt nálunk Nyugaton 1988-ban az örsvezető- és segéd tisztjelöltek számára rendszeresített nyelvvizsgákat a magyarságismereti tanfolyamosokra is kiterjesztettük. Egyre jobban látszik, hogy nyelvi szempontból kétféle cserkészünk van. A már külföldön született második- és harmadgenerációs cserkeszek a magyart nem anyanyelvként kezelik, nem úgy, mint az újonnan nyugatra érkezettek. Ezt figyelembe kell vennünk tanfolyamainkon és kiképzési anyagunk összeállításánál.

Magyaródy Szabolcs öregcserkész-vt. az utóbbi két év alatti munka fokozódásáról jelentett. Több

környékbeli öcs. raj, cserkészszülőkkel kiegészítve, nagy és eredményes munkát végzett az oronói jubileumi tábor helyének előkészítése terén. Ugyanílyen munka folyt Európában és Ausztráliában is, az ottani öregcserkeszek vezetésével.

Az öregcserkész-rajok munkáeikben végzett tevékenysége igen változatos. A Los Angeles-i csoport levelező és telefon hálózatot épített ki befolyásos közéleti személyek magyar ügybe való tájékoztatására. A vancouveriek hasonló munkát végeznek. Torontó öregcserkészei Duray Miklós munkáját támogatják erkölcsileg-anyagiilag. A hamiltoniak immár közismert könyvakciójukat lankadatlan lelkesedéssel folytatják. Eddig 82 egyetemnek és könyvtárnak juttattak 829 kötet tudományos színvonalú, magyar kérdésekkel foglalkozó könyvet. Listájukon újabb 50 könyvtár szerepel. Egy magyarországi támogató 7500 kötetet küld, más ajándékok is várhatók. Így az akció összértéke eléri a 100 000 dollárt.

Céljuk a húsz év körüli fiatalok bevonása a hasznos öregcserkész-munkába, mert különben lemorzsolódnak. Ugyanúgy észrevették, hogy igen jó öcs. anyag a legtöbb cserkészszülő is, csak biztatni kell őket. Magyaródy Szabolcs ezt a munkát is a már fogadalmat tett öregcserkeszek feladatának tekinti.

A sajtóosztály tevékenységéről Pap Gyula számolt be. Elmondta, hogy az utolsó két évben 25-ször beszámoltak ki tájékoztatókat, minden alkalommal több mint 200 címre, négy világrészen működő egyházaiknak, egyesületeinknek és magyar nyelvű újságjainknak. Újságok sokszor kértek és kaptak egyéni cikkeket is.

A tájékoztatók tárgyköre változott volt. Írtak a Pax Ting táborról, jubileumi táborainkról, vezetőképzésünkről, iskoláinkról, cserkésznapokról és minden másról, ami közérdekű volt a szövetségben. Sok cikket küldtek szét a Kárpát-medencében újjáéledő magyar cserkészetről is. Ezzel volt kapcsolatos több könyvünk magyarországi újrakiadása. Ezekről a munkákról az ü.v. elnök részletesen beszámolt.

Rendszeresen megjelenik a Vezetők Lapja és a Magyar Cserkész. Ez utóbbi kiadvánnyal kapcsolatban megjegyezte a sajtóosztály vezetője, hogy nagy segítség volna és a kiadvány változatosságát is fokozná, ha a csapatok és magyarul jól író cserkész-testvéreink sűrűbben tudósítanak a négy világrészen folyó cserkészmunkáról, és írásaikhoz jó fényképeket is küldenének.

Derka Atila, a gazdasági hivatal főnöke a Külföldi Magyar Cserkészszövetség anyagi helyzetéről tett jelentést. A szakember által vezetett és törvényszerű hites könyvvizsgáló által végzett munka kifogástalan gazdasági adminisztrációt eredményezett. Örömmel

(Folytatás a 11. oldalon.)

VÉGRE MEGINT AVATUNK PITTSBURGHBAN!

A 16. sz. Arany János cserkészcsapatnak az év egy kimagaslóan fontos eseményt tartogatott: cserkészavatást!

Boldogan készültünk mindnyájan erre a nagy eseményre, melyre kis csapatunk már 3 éve vár! Mivel azonban igazolva sem voltunk még, meg cserkészeink sem elég gyakorlottak, ez az ünnepség, mint valami távoli ígérlet, úszott a jövőben.

Az 1990. évben megkaptuk a Központtól a csapat részére az elismerő ígent: az Intéző Bizottság elismerte a csapatot. Így május 19-én boldogan, büszkén és meghatódva tartottuk avatásunkat a pennsylvaniai Magyar Parkban. Kiscserkész-esküütt: Csendes Linda, Gaitens Tamara, Stelmár Péter, Várdy Laura és Závódczy Szabolcs. Fogadalmat pedig: Mészáros Andor, Pellathy Dániel, Soóky Alida, Soóky Árpád, Pulinka Árpád és Pulinka Katica. Kiscserkészeinket Pozsgay Magdolna és Ligeti

László cscst. avatták, a cserkészeket Chászár Ede bá cscst. és felesége, Hartmann Maja cscst.

Nagyon hálásak vagyunk avatóinknak, hogy ezt az örömteli alkalmat jelenlétükkel még gazdagabbá tették. Az előkészítő munkához köszönetet mondunk még Kiss Sándor cscst.-nek és feleségének, Editnek.

Cserkészeinknek pedig kívánunk eredményes, jó munkát!
Thománsz Szabó Katalin cscst.

Kiscserkészavatás a pittsburgh-i csapatban.
(Závódczy Tamás felvétele.)

(Folytatás a 10. oldalról.)

jelenti, hogy az elmúlt két évben is cserkeszek szorgalmas munkájának eredménye a tekintélyes bevétel nagy része. Ami pénz ezenkívül befolyt, az barátaink, a külföldi magyar társadalom megértő rétegének hozzájárulása volt.

Csapatunk vagyona 1990. december 31-én (készpénz, takarékszámla, ingóságok, felszerelés) 502 000 dollár. Ingatlanaink: házak, parkok mind tehermentesek.

Az elmúlt két év főbb befektetései: a Sík Sándor cserkészcsapatban a régi fiúbarak helyére megépült a nagyon hiányzó központi ház. A megszülyedő leánycserkészház új betonalapzatot kapott. A Genetta házba új padló került. A költségek meghaladták az 51 000 dollárt.

Benedek Lászlóné, a leánycserkész-vt. mondani valója az új leánycserkész-könyv elkészítése és kiadása köré csoportosult. A Központ felkérésére ő kezdte el a régi könyv átdolgozását már 1978-ban, folytatva a módosított próbarendszer alapján 1979-ben. A munka két éven át folyt, és a három kötetre tervezett próbarendszer első részét a múlt évben küldték szét véleményezésre. Ma az első kötet szövege nyomdában van.

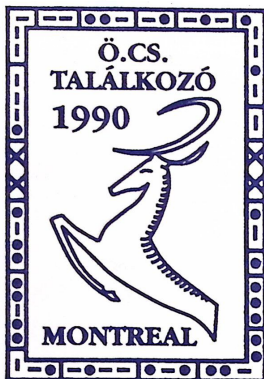
Merényi Rita kiscserkész-vt. 1990 januárjában részt vett az argentinai vezetőképző táboron és meggyőződött a távoli országok vezetőinek szükséges kapcsolatairól. Minél jobban elszigetelődik egy csoport, annál több lesz az eltérő próbaanyagban és módsze-

rekben. Ennek a helyzetnek javítására hamarosan körlevelet szándékozik szétküldeni. Javasolja munkafüzet összeállítását minden vk-tábor után, hogy a csapatokat általa tájékoztathassák. Fontosnak tartja, hogy a vezetőképző keret minél többet vegyen részt más kerületek táborain, mert az ilyen tapasztalat-csere mutatja meg, mennyit értünk el közös céljainkból. Kéri a Vezetők Lapját, hogy közöljön kiscserkész-vezetésre vonatkozó cikkeket.

Két magyarországi vendége is volt a Közfűlésnek, akik szintén felszólaltak. Bódis Lajos cserkész-tiszt 15 000 hazai cserkész üdvözlét hozta elmondva, hogy az eltelt évek alatt híven őrizték Teleki Pál és Sík Sándor hagyományait. Többen bírtottak viselkedni a cserkészetről. Otthon ma céljuk a fiatalok felelősségtudatának növelése, mint a külföldieké a nyelv és a hagyományok ápolása. Köszöni a külföldi cserkészektől sok segítségét és Isten áldását kéri annak további jó munkájára. A másik magyarországi vendég Nt. Komlós Attila, a Magyarok Világszövetségének főtábornoka volt. Kifejtette, hogy a Magyarok Világszövetségének céljai közé tartozik a kárpát-medencei magyar cserkész támogatása és a Szlovákiában szerveződő Magyar Cserkészforum indulásának segítése. A Magyarok Világszövetsége ma újjáalakult, politikamentes szervezet, és a világ szétosztott magyarságának összekapcsolója kíván lenni.

Több időszaki javaslat elhangzása és megbeszélése után Nt. dr. Bertalan Imre hálaladó imájával ért véget a közgyűlés.

MONTREAL: A NAGY ÖREGCSERKÉSZ-TALÁLKOZÓ

A montreáli
találkozó
emlékfelvénye

*Pelikán Sándor cserkésztsízt is üdvözlő az összejutteleket a
montreáli öregcserkész-találkozó. (Nt. Nitsch Gábor cst.
felvétele.)*

Talán egy éve már, egyik volt parancsnokunkat ezzel a javaslattal közelítettük meg:

— Egyszer újra össze kéne jönni az „öregeknek”!

Az ötletet már 1985 óta forgattuk agyunkban, miután hírtelen, úgy „kapásból”, együtt voltunk jó páran (100-an) az akkor épült Katolikus Ifjúsági Otthon felszentelése alkalmából.

Szóval, újra találkozunk kellene, mert, ugye, milyen jól éreztük magunkat a „múltkor”!

— Ha már rendezünk valamit, az legyen „klassz”! Emlékeztet! Nem egy „házibuli”, hanem egy zárt-körű öregcserkész-találkozó — volt a válasz.

A nagy kérdés: de mikor?

Többek javaslatát meghallgatva, kiválasztottuk 1990 karácsony másnapját mondván, hogy sokan jönnek a városba szüleiket, családjukat meglátogatni az ünnepek alatt. Azonnal lefoglaltuk az Ifjúsági Otthon legnagyobb termét, ahova kb. 60-80 személy kényelmesen befér a terített asztalok köré.

A vendégeken kívül kizárólag a montreáli 37-es és 23-as csapatok öregcserkészei, és akik házasság, azok élettársukkal voltak hivatalosak.

Nem írom le a sok munkát, amivel egy ilyen összejövetel rendezése jár. Sokan talán el sem hinnék. Annnyit azért elárulok, hogy a számtalan telefonhívás, izgalom, idegesség után létrejött a találkozó. Nem is az Ifjúsági Otthonban, hanem a montreáli magyar katolikus templom dísztermében, mert a jelentkezők száma egy-kettőre felszokott közel 200-ra.

Három generáció ünnepelt a 21 évesektől a 87 évesig. Az ajtóban egyenruhás cserkészek fogadták a vendégeket. A csapatok alapító tagjai közül is szép számmal voltak jelen. Jöttek többen Torontó és Ottawa környékéről is.

Meg szeretném köszönni öregcserkészeinknek Ottawa, Torontó, Calgary, Vancouver városokból,

hogy önfeláldozó munkával segítettek megtalálni és értesíteni azokat, akik különböző okok miatt az évek folyamán elköltöztek Montreálból.

Akit elértünk, azt értesítettük. Kalifornia, Florida, New Jersey, Texas, de még Európa is tudott a találkozóóról. Sajnos a nagy távolságok miatt többen nem jöhettek el, viszont nagyon örültek, hogy nem felejtettük el őket.

Itt Montreálban pedig külön köszönet jár mindazoknak, akik saját karácsonyi ünnepüket feláldozva, lázasan terveztek, vásároltak, főztek, sütöttek, díszítettek, hogy december 26-ra minden a legszebb legyen.

Este hatkor már szállingóztak a vendégek a gyönyörűen feldíszített terembe. Fél 7-től 9-ig újra felfedeztük egymást. Fellángoltak a régi baráti kapcsolatok, hiszen voltak, akik 15, sőt 20 éve nem látták egymást. A régi fényképeket böngészve, melyek a falakon voltak kiállítva, jöttünk rá, hogy ki is áll vagy ül mellettünk. Sok kacagás, és bizony kellemes örömkönnyek között idéztük fel cserkészemlékeinket. Felfedeztük a gyermekkorunkban varrt, akkor még ügyetlen kezekkel hímzett őrsi zászlókat, megsimogattuk a szeretett csapatzászlókat és a már itótt-kopott, repedezett, sok-sok tábor megjárt kopjafát.

Pompás büféből volt alkalmunk válogatni az est folyamán, a bárból pedig — józan ésszel — fogvasztottuk a különböző hűsítő italokat.

Kilenctől éjfélig egy sváb zenekar, éjfélől végkimerülésig pedig a montreáliak által jól ismert cigány-trió biztosította a talp alá valót.

A szeretetkör után mindenki boldogan tért haza (az utolsók reggel 4 órakor), magához szorítva az emléknévsort és egy emlékfelvényt, amely külön erre az alkalomra készült. Megígértük, hogy 1995-ben újra találkozunk, de többek szerint jóval előbb is lehetne.

Sokan elgondolkoztak ezután, hogy miért is jöttek el erre a találkozóra, hiszen, ha fáradtan is, de leg-többjüket másnap a munkahelyén kellett lennie!

A válasz talán az, hogy él bennünk valami érthetetlen vonzóerő, és tudunk egymásért áldozatos munkával dolgozni. Tudunk örülni, messziről eljönni, hogy együtt lehessünk egy melegszívű, kedves társasággal. Ugy hiszem, e vonzóerőnek a neve:

MAGYAR CSERKÉSZET!

És most további jó munkát neked, kedves cserkésztestvér! A lángot, a vonzóerőt, mely szívedben él, add tovább a mai fiataloknak!

Az ő szívükben dobog a jövő!

Kormos

Utóhang: Egyöntetűleg elhatároztuk az elszármolás alkalmával, hogy a „profit” nagyobbik részét, 500 dollárt, elküldjük a Hunyadi Mátyás Munkaközösségnek, az öregcserkészek angol nyelvű könyv-akciójának támogatására.

Mi újság az Óhazában?

CSERKÉSZÜNNEPÉLY AZ OPERAHÁZBAN

Az Óhaza magyar cserkészei 1991. március 11-én, hétfőn este köszöntötték március 15-ét, egy ünnepség keretében, amelyet a Magyar Honvédség adott a cserkészek tiszteletére, és amelyen fővédnökként részt vett Göncz Árpád köztársasági elnök és Dr. Antall József miniszterelnök.

A súlyos függöny méltóságjeltes felhúzása után az estélyi ruhába öltözött Honvéd énekegyüttes énekelt a Himnuszt, majd Csizmadia András cserkész-tiszt méltatta az ünnep jelentőségét, idézve Sik Sándor „Megyeri Hitvallás” c. költeményéből. Ezután egy pöttömnyi kiscserkész szavalta el Petőfi Sándor „Ísmét magyar lett a magyar” c. költeményét. Hátterben ekkor már félkörben felsorakoztak a régi és új csapatzászlók, mögöttük az öregcserkészek, előttük az új és reményteljes fiatal nemzedék. Ekkor lépett a mikrofon elé Dr. Antall József miniszterelnök, aki meghatottan emlékezett kiscserkész korára, a budapesti Piarista Gimnázium csapatában eltöltött évekre, idézett hajdani cserkész-naplójából, amelyben fel volt jegyezve, hogy akkor

hány centiméter magas volt és hány kiló. Megemlékezett az 1946. évi május elsejéről, amikor a két oldalt felsorakozó tömeg virágcsokrában vonultak fel és az azt követő nehéz esztendőkről, amikor eltipor-ták ezt a nemes mozgalmat. Hangsúlyozta, hogy a cserkészlet már akkor jelentős részben igyekezett megvalósítani az angolszász szellemi hagyományokat és az ökumenizmust, ami azokban az időkben nem volt olyan divatos, mint napjainkban. Hitet tett amellett, hogy ez az ifjúság folytatója 1848 márciusi ifjúságának, és most itt van, ismét jelentkezik nyitott szívvel és a szívek fölött a kokárdával.

A múltba való visszatekintés után napjaink problémáit említette. „Az ország szabad lett, a szabadságot kiharcoltuk, de ennek ára igen nehéz lett: a gazdasági leromlás. Az újjáépítésben jelentős része lesz az ifjúságnak, hiszen azokból, akik körülöttünk vannak, kerülnek ki az ország jövő vezetői. A szolgálat szelleme kell vezesse őket és azoknak példája, akik előttük haladtak. Ilyen volt Teleki Pál, aki tudta, hogy az értelem, az etika kockázatot vállalhat. De azt is tudta, hol van ennek a határa. Amikor látta, hogy milyen szakadéka zuhan az ország, vállalta a legnagyobb áldozatot: önmaga életének kioltásával figyelmeztetett. Éz évben lesz halálának ötvenedik évfordulója, itt az ideje, hogy személyes példamutatását, mi a mai életünk problémáiban is kövessük.”

A nagy tetszéssel fogadott beszéd után kiscserkész szemben állt öregcserkészzel, csapatparancsnokkal, és megtörtént a zászlók átadása. A túlnyomórészt cserkészház fiatalokkal tömött „Dalszínház” nézőtere, az emeleti páholyok közönsége, de még a „kastilón” szorongó apróságok is tágra nyitott szemmel figyelték az eseményeket. Ez nem mindennapi jelenet volt: régi zászlók új kezekben, hirdetőn azt, hogy ezt a szellemiséget meggyőzőrní igen, de megölni nem lehet.

Énekszámok következtek ezután: Hormai József az opera magánénekese Erkel Bákné Bánjának „Hazám, hazám” c. dalát énekelte, majd Ötvös Csaba operaénekese az énekkar kíséretében Kodály Zoltán „Toborzóját” Háry János c. daljátékából. Ezt követően a Honvéd Együttes táncosai perdültek a színpadra és táncolták el Novák Ferenc fergeteges „Tiszaháti Csárdás”-át. Szünet után Rósa László és Novák Ferenc a Petőfi Sándor, „A helyiség kalapása” c. verse alapján összeállított táncjátékot mutatták be.

A közönség jóval tíz óra után kezdett kifelé vonulni. A forgalmat fehér karvédős közlekedési rendőrök biztosították. Ilyen sem volt fél évszázada Budapestben!

Mátrai Béla

Lcpsényi András:

MEGÚJULÓ ÉLET AZ EURÓPAI CSERKÉSZKERÜLETBEN

A Külföldi Magyar Cserkészszövetség két évenkénti közgyűlése ez évben fontos esemény volt az I. kerület (Európa) szempontjából: leszolgált két éves terminusa után újraválasztották kerületi parancsnokká Gémes Istvánnét, cserkésznevének Rékát.

Két évvel ezelőtt, amikor Réka a kerület élére állt, izgalmas történelmi napok virradtak a külföldi magyar cserkészetre: nyíltan bevihette eszméit Magyarországra!

Az új kerületi parancsnok gyorsan megkapta első nagy megbízatását: jórészt neki kellett irányítania az 1989-es vezetőképző tábor előkészítését az osztrák Eibisbergben, ahol saját kerületének jelöltjei mellett már magyarországiak is voltak a táborozók közt, segédtsízt- és őrvezetőképzésre. Eibisberg után a lazinát nem lehetett megállítani: elkezdődtek a hazai és külföldi magyar cserkészek közt a kapcsolatok, levelezések, látogatások.

Európai kerületünk új vezetősége legfontosabb tendenciájaként a „decentralizálást”, a csapatélet megerősítését tartotta és hajtotta végre. Nagyobb súlyt helyezett a csapatok belső életének rendezésére. Réka maga is buzdította őket minél több helyi rendezvény tartására és önállóságra törekvésére.

A csapatparancsnokoknak évenként kétszer konferenciát rendez egy-egy hétvégen. Ezeken a találkozókon két kérdéskör dominál: a csapatprogramok megvitatása és a szükséges közös rendezvények tervezése.

Varázslás felpezsdült az élet a kerületben. Először tartottak közös, nagy akadályversenyt, ami pl. Észak-Amerikában már több évtizedes esemény. A siker nagy volt, el is határozták évenkénti megismétlését. A másodikon már több mint 100 versenyző mérkőzött.

Egymást érik a csapatok vagy szomszédok együttes kerékpártúrái, portyái, hétvégi táborai. Szerveztek lelkigyakorlatokat, csendes napokat, vízcserkés utakat, tutajtáborokat (az úszó egységeket maguk a cserkészek építették). A téli táborok is népszerűek.

A legörvendesebb esemény mégis a csapatmun-

ka megerősödése, az önbizalom emelése, a fiatal vezetők tapasztalatgyűjtése. Réka örömmel látta két éves munkájának eredményeit, amelyekből talán a magyar cserkészlet 80 éves fennállását ünneplő coburgi jubileumi tábor emelkedett ki. Közel 200-an vettek rajta részt, köztük cserkészek a Kárpát-medencéből is, meg a többi négy kontinensről, ahol magyar cserkészek élnek.

Hogyan tervezi a jövőt az első kerület ebben az új szellemben?

1991-ben mozgótábor lesz Szlovákiában a Szlovákiai Magyar Cserkészszövetséggel karöltve. A résztvevők két hétig sátoroznak meglátogatva Rimaszombatot, Palástot, Nagykapot. Szakavatott magyar vezetőt kapnak a terület történelmi emlékeinek megtekintésére, de szerveznek természetjárást, kirándulást a Kárpátokba is.

Egy másik csoport kenunkkal a Tiszát járja végig a heidelbergi vízcserkészek tervei szerint. A kerület megtartja harmadik akadályversenyét a (végre!) megvásárolt európai magyar cserkészparkban, Mannersbergen. A keretmese már megvan: Szent László legendái.

A program ezzel nem teljes. A nyáron vezetőképző is lesz Coburgban mialatt, aki csak teheti, az új cserkészparkban gyűlekezik Európa minden sarkából, hogy „civilizálják” a helyet táborozásokra, mindenekelőtt pedig az ünnepélyes táboravatásra, ahol aztán mindjárt regőszvezetői tanfolyamot is tartanak.

Ezt megelőzőleg részt vesz a kerület Mindszenty hercegprímás hamvainak hazaszállítása alkalmából az ünnepélyes búcsúszentmisén. Júniusban látogatást tervez a Magyar Református Világggyűlés mellett tartandó táborozásra Magyarországon, és sokan ott lesznek a pápalátogatás idején Budapesten és több vidéki városban is.

Elkerülhetetlenné vált egy új vezetői füzetsorozat kiadása is, de az idén, még a nyár előtt meg kell jelennie az új katolikus tábori imakönyvnek is. Az anyag megboldogult Kozma Gyurka bá hagyatékából való, a kézirat halála előtti utolsó munkája.

✱

A kis székely fiú panaszkodik a pajtásának:
— Nehéz az élet! Az apám tegnap úgy elvert, hogy elszakadt a nadrágom. Mára meg az anyám vert el, mert el van szakadva a nadrágom...

CSERKÉSZÉLET GÖMÖRBE

Vörös Attila cserkésztsízt közli Rimaszombatból (részletek):

Cserkészeink a rimaszombati Körzeti Tanács és az újonnan alakuló Hatvani István cserkészcsapat vezetőinek szervezésében 1990 szeptemberében és októberében a cserkészjelöttekkel öt alkalommal egy erdei tanösvény építésében vettek részt a Derencsényi Tájvédelmi Körzetben. Az akcióból, mely során a nehéz terepen mintegy 200 méter új útszakaszt építettünk ki, összesen 17 cserkészfiú és -leány kapcsolódott be, zömmel a rimaszombati magyar nyelvű alapiskola tanulói. A fizikai munkát (melyért anyagi juttatást kapunk, a leendő cserkészotthon csinosítására fogjuk fordítani), szellemi szorgoskodással ködtöttük egybe: cserkész-kiképzésben is részesítettük jelöltjeinket. Tűzrakást, pecsenyesütést, horgászást, sorakozást, botfaragást, nótákat, csatakiáltásokat és tájékozódást tanulhattak az ifjú jelöltek. Egy alkalommal kint is aludtunk a barlangászoktól kölcsönzött, romantikus környezetben lévő „erdei lakban”.

A cserkész táborozás sem maradhatott el, s utána a nagyobb cserkészek számára még egy éjjeli portyát is programba iktattunk. Az élménydús napok izgalmát tetézte az éjszakai őzbarcogás hangja és hajnalban egy szarvasbikát is láttunk. A közeljövőben további hasznos, ügyességfejlesztő kirándulásokat szeretnénk tenni a környéken, sőt távolabbi tájakra is, mivel ezek a portyák testet acéloznak, lelket csiszolnak, s megerősítik a csapattagok egységét, barátságát.

Folyik a környéken a cserkészlet megismertetése,

A rimaszombati Hatvani István cserkészcsapat a derencsényi tanösvény építésénél.

népszerűsítése is. Így Losoncon, Almágyban, Feleden is jártunk. Október 6-án két őrnyi cserkészvendék és dr. Gaál Lajos körzeti titkár Rimaszombat főterén gyertyagyújtásos megemlékezést tartott az aradi vértanúk tiszteletére, majd esti misén vettek részt.

A körzeti megbízottak Nagykapon rendezett országos ülésén kétféle küldöttség képviselte Rimaszombatot, és négyen voltak ott Komáromban az 1. sz. Jókai-csapat avatásán. Rendszeresen összefoglaló foglalkozásokra a csapat, és megbízott őrvezetők kiképzését is elkezdtek.

A Hatvani István cserkészcsapat otthona a Petőfi-emlékházban lesz, amelynek berendezéséhez, csinosításához kéri a helyi és környékbeli magyarság támogatását.

Miklósáti Attila, a külföldi magyarok püspöke passai (USA) cserkészek között.

A csikágói 19. sz. Hunyadi Mátyás cserkészcsapat táborúzi jelenete az 1991. március 15-i ünnepélyen a színpadon.

Az óvodában arról beszélgetnek, hogyan kell védekezni a megfázás ellen.

Óvó néni: „Mi borítja a tyúk testét?”

Okos kisrác: „Én tudom! Nejlonzacskó!”

(A győri „Kisalföld” című újságból.)

